

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. sausio 16 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyva 2004/38/EB — 16 straipsnio 2 ir 3 dalys — Sąjungos piliečio šeimos narių trečiųjų šalių piliečių teisė nuolat gyventi šalyje — Atsižvelgimas į šių piliečių įkalinimo laikotarpius“

Byloje C-378/12

dėl *Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), London* (Jungtinė Karalystė) 2012 m. liepos 11 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2012 m. rugpjūčio 3 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Nnamdi Onuekwere

prieš

Secretary of State for the Home Department

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurią sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta (pranešėja), teisėjai J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot ir A. Arabadžiev,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorė A. Impellizzeri, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. birželio 27 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- N. Onuekwere, atstovaujamo solisitoriaus D. Furner įgaliotų baristerių M. Henderson ir C. Meredith,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos S. Brighthouse ir H. Walker, padedamų baristerio R. Palmer,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek ir J. Vlácil,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir J. Möller,
- Airijos, atstovaujamos E. Creedon,

* Proceso kalba: anglų.

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* G. Palatiello,
— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna ir M. Szpunar,
— Europos Komisijos, atstovaujamos M. Wilderspin ir C. Tufvesson,
susipažinęs su 2013 m. spalio 3 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikiniančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, p. 77; klaidų ištaisymai OL L 229, 2004, p. 35 ir OL L 197, 2005, p. 34; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46), 16 straipsnio 2 ir 3 dalių aiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant N. Onuekwere ir *Secretary of State for the Home Department* (vidaus reikalų ministras, toliau – *Secretary of State*) ginčą dėl šio ministro sprendimo neišduoti N. Onuekwere, kaip Sąjungos piliečio šeimos nariui, leidimo nuolat gyventi šalyje kortelės.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Pagal Direktyvos 2004/38 17 ir 18 konstatuojamąsias dalis:
 - „(17) Nuolatinio gyvenimo galimybė nusprendusiems ilgam laikui įsikurti priimančiojoje valstybėje narėje Sąjungos piliečiams sustiprintų Sąjungos pilietybės jausmą ir yra pagrindinis elementas skatinant socialinę sanglaudą, kas yra vienas iš pagrindinių Sąjungos tikslų. Todėl nuolatinio gyvenimo teisė turėtų būti nustatyta visiems Sąjungos piliečiams ir jų šeimos nariams, kurie pagal šia direktyva nustatytus reikalavimus gyvena priimančiojoje valstybėje narėje ištisinį penkerių metų laikotarpį ir jiems nebuvo pritaikyta išsiuntimo iš šalies priemonė.
 - (18) Siekiant, kad nuolatinio gyvenimo šalyje teisė būtų tikras integravimosi į priimančiosios valstybės narės visuomenę variklis, kartą ją suteikus, nebeturėtų būti keliami jokie reikalavimai.“
- 4 Direktyvos 2004/38 2 straipsnyje „Apibrėžimai“ nurodyta:

„Šioje direktyvoje:

 1. „Sąjungos pilietis“ – tai bet kuris asmuo, turintis valstybės narės pilietybę;
 2. „šeimos narys“ – tai:
 - a) sutuoktinis;

<...>

3. „priimančioji valstybė narė“ – tai valstybė narė, į kurią atvyksta Sąjungos pilietis, pasinaudodamas savo laisvo judėjimo ir gyvenimo teise.“
- 5 Šios direktyvos 3 straipsnio „Asmenys, kuriems taikoma direktyva“ 1 dalyje nurodyta:
„Ši direktyva taikoma visiems Sąjungos piliečiams, kurie atvyksta į kitą valstybę narę, kurios piliečiai jie nėra, ir 2 straipsnyje [2 straipsnio 2 dalyje] apibrėžtiems jų šeimos nariams, kurie juos lydi arba prisijungia prie jų.“
- 6 Minėtos direktyvos 7 straipsnis „Teisė gyventi šalyje ilgiau kaip tris mėnesius“ suformuluotas taip:
„1. Visi Sąjungos piliečiai turi teisę gyventi kitos valstybės narės šalyje ilgiau kaip tris mėnesius, jei jie:
- yra darbuotojai ar savarankiškai dirbantieji priimančiojoje valstybėje narėje, arba
 - turi pakankamai išteklių sau ir savo šeimos nariams, kad per savo gyvenimo šalyje laikotarpį netaptų našta priimančiosios valstybės narės socialinės paramos sistemai ir turi visavertį sveikatos draudimą priimančiojoje valstybėje narėje, arba
 - yra priimti į privačią arba valstybinę instituciją, akredituotą ar finansuojamą priimančiosios valstybės narės pagal savo įstatymų ar kitų teisės aktų praktiką, turėdami pagrindinį studijų kurso baigimo tikslą, įskaitant profesinį rengimą ir
 - turi visavertį sveikatos draudimą priimančiojoje valstybėje narėje ir užtikrina atitinkamą nacionalinę instituciją pateikdami deklaraciją ar kitokiu jų pasirinktu lygiaverčiu būdu, kad jie turi pakankamai išteklių sau ir savo šeimos nariams, kad per savo gyvenimo šalyje laikotarpį netaptų našta priimančiosios valstybės narės socialinės paramos sistemai, arba
 - yra Sąjungos pilietis, kuris atitinka a, b arba c punkto reikalavimus, lydintys ar kartu vykstantys šeimos nariai.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta gyvenimo šalyje teisė taikoma šeimos nariams, kurie nėra valstybės narės piliečiai, lydintiems ar vykstantiems kartu su Sąjungos piliečiu priimančiojoje valstybėje narėje, jei toks Sąjungos pilietis atitinka 1 dalies a, b arba c punkto reikalavimus.
- <...>
4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies d punkto ir 2 dalies, teisę gyventi šalyje kaip Sąjungos piliečio, atitinkančio šio straipsnio 1 dalies c punkto reikalavimus, šeimos nariai turi tik sutuoktinis, registruotas partneris, nurodytas 2 straipsnio 2 dalies b punkte, ir išlaikomi vaikai. 3 straipsnio 2 dalis [1 dalis] taikoma asmens ir jo sutuoktinio ar registruoto partnerio išlaikomiems tiesioginiams giminaičiams, esantiems aukščiau pagal giminystės liniją [tiesiosios aukštutinės giminystės linijos giminaičiams].“
- 7 Direktyvos 2004/38 IV skyriaus „Nuolatinio gyvenimo šalyje teisė“ 16 straipsnyje „Bendra taisyklė Sąjungos piliečiams ir jų šeimos nariams“ numatyta:
„1. Sąjungos piliečiai, kurie priimančiojoje valstybėje narėje legaliai gyveno ištisinį penkerių metų laikotarpį, turi nuolatinio gyvenimo joje teisę. Šiai teisei netaikomi III skyriuje numatyti reikalavimai.
2. Šio straipsnio 1 dalis taip pat taikoma šeimos nariams, kurie nėra valstybės narės piliečiai ir legaliai gyveno priimančiojoje valstybėje narėje su Sąjungos piliečiu ištisinį penkerių metų laikotarpį.“

3. Gyvenimo šalyje tęstinumas nenutrūksta dėl trumpalaikių išvykų, ne ilgesnių kaip šeši mėnesiai per metus, arba ilgesnių išvykų, susijusių su privalomąja karine tarnyba, ar vienos ne ilgesnės kaip 12 mėnesių iš eilės išvykos dėl svarbių priežasčių, pvz., nėštumo ir gimdymo, sunkios ligos, studijų ar profesinio parengimo, arba paskyrimo į kitą valstybę narę arba trečiąją šalį.

4. Įgyta nuolatinio gyvenimo šalyje teisė gali būti prarasta tik išvykus iš priimančiosios valstybės narės ilgesniam kaip dveji metai iš eilės laikotarpiui.“

Jungtinės Karalystės teisė

- 8 2006 m. Imigracijos (Europos ekonominė erdvė) nuostatais (*Immigration (European Economic Area) Regulations 2006*) į nacionalinę teisę buvo perkeltos Direktyvos 2004/38 nuostatos.
- 9 Šių nuostatų 15 straipsniu „Nuolatinio gyvenimo šalyje teisė“ perkeliamas Direktyvos 2004/38 16 straipsnis.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 N. Onuekwere yra Nigerijos pilietis. 1999 m. gruodžio 2 d. jis susituokė su Airijos piliete, kuri naudojosi savo laisvo judėjimo ir gyvenimo Jungtinėje Karalystėje teise, su kuria jis turi du vaikus. 2000 m. rugsėjo 5 d. jis, kaip Sąjungos piliečio šeimos narys, penkeriems metams gavo leidimą nuolat gyventi Jungtinėje Karalystėje.
- 11 2000 m. birželio 26 d. dėl N. Onuekwere buvo priimtas nuosprendis, kuriuo paskirta devynių mėnesių laisvės atėmimo bausmė, jos vykdymą atidedant dviem metams; dėl šio nuosprendžio nuteistasis faktiškai nebuvo įkalintas.
- 12 2004 m. rugsėjo 16 d. N. Onuekwere buvo vėl nusteistas už 2003 m. padarytą nusikaltimą. Kadangi jam skirta dvejų metų ir šešių mėnesių laisvės atėmimo bausmė, į laisvę jis buvo paleistas 2005 m. lapkričio 16 d. Tačiau 2005 m. lapkričio 18 d. sprendimu *Secretary of State* nurodė išsiųsti N. Onuekwere iš Jungtinės Karalystės. Šis sprendimas buvo panaikintas, nes N. Onuekwere buvo Sąjungos pilietis, kuri naudojosi EB sutartimi suteiktomis teisėmis, sutuoktinis.
- 13 2008 m. sausio mėn. N. Onuekwere vėl buvo įkalintas už kitą nusikaltimą. 2008 m. gegužės 8 d. buvo skirta ketverių metų ir trijų mėnesių laisvės atėmimo bausmė. 2009 m. vasario 6 d. N. Onuekwere buvo paleistas į laisvę, bet *Secretary of State* vėl nurodė jį išsiųsti iš Jungtinės Karalystės. 2010 m. birželio 29 d. *Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London* panaikino *Secretary of State* sprendimą dėl šio išsiuntimo. Šis teismas konstatavo, kad teisę nuolat gyventi šalyje, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2004/38 16 straipsnį, įgijo tik N. Onuekwere sutuoktinė, ir nusprendė, jog N. Onuekwere padėtį apibūdinančios aplinkybės turėjo didesnę reikšmę nei viešasis interesas siekiant jį išsiųsti iš šalies dėl viešosios tvarkos priežasčių.
- 14 Tuo remdamasis N. Onuekwere pateikė prašymą dėl leidimo nuolat gyventi šalyje kortelės, o jį 2010 m. rugsėjo 24 d. sprendimu *Secretary of State* atmetė. Nors *First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)* konstatavo, kad N. Onuekwere turėjo teisę gyventi šalyje, jis vis dėlto patvirtino, kad suinteresuotasis asmuo, kuris pateikė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme, neturėjo teisės nuolat gyventi šalyje.
- 15 Šis teismas pažymi, kad nors N. Onuekwere įkalinimo laikotarpiai, iš viso treji metai ir trys mėnesiai, neįtraukiami apskaičiuojant jo gyvenimo Jungtinėje Karalystėje laikotarpį, šis gyvenimas šalyje, nors ir pertrauktas dėl šių laikotarpių, truko ilgiau nei penkeri metai. Tačiau, jei į šiuos laikotarpius reikėtų

atsižvelgti, N. Onuekwere gyvenimo Jungtinėje Karalystėje laikotarpis sprendimo, dėl kurio kilo pagrindinėje byloje nagrinėjamas ginčas, dieną būtų devyneri metai ir trys mėnesiai, o prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikimo dieną – daugiau nei dešimt metų.

16 Šiomis aplinkybėmis *Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Kokiomis aplinkybėmis, jei tokių esama, įkalinimo laikotarpis gali būti laikomas legaliu gyvenimu šalyje siekiant įgyti teisę nuolat gyventi šalyje pagal Direktyvos 2004/38 16 straipsnį?
2. Jei įkalinimo laikotarpis negali būti laikomas legaliu gyvenimu šalyje, ar asmuo, kuris atliko laisvės atėmimo bausmę, gali sumuoti gyvenimo šalyje laikotarpius iki jo įkalinimo ir po jo, kai skaičiuojamas penkerių metų laikotarpis, būtinas siekiant pagrįsti teisę nuolat gyventi šalyje pagal Direktyvą 2004/38?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 17 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad į Sąjungos piliečio sutuoktinio, kuris yra trečiosios šalies pilietis, įkalinimo priimančiojoje valstybėje narėje laikotarpius, per kuriuos šis Sąjungos pilietis įgijo teisę nuolat gyventi šioje valstybėje narėje, gali būti atsižvelgiama minėtam trečiosios šalies piliečiui siekiant įgyti teisę nuolat gyventi šalyje, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą.
- 18 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 2 dalį Sąjungos piliečio šeimos nariai, kurie nėra valstybės narės piliečiai, teisę nuolat gyventi šalyje bet kuriuo atveju įgyja, jeigu, pirma, šis pilietis pats atitinka šios direktyvos 16 straipsnio 1 dalyje įtvirtintus reikalavimus ir, antra, šie nariai gyveno kartu su juo nepertraukiamai atitinkamą laikotarpį (žr. 2013 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Alarape ir Tijani*, C-529/11, 34 punktą).
- 19 Šiuo atveju Sąjungos piliečio šeimos narių, kurie nėra valstybės narės piliečiai, pareiga gyventi su šiuo piliečiu priimančiojoje valstybėje narėje atitinkamą laikotarpį reiškia, kad jie, kaip šį pilietį lydintys ar prie jo prisijungiantys šeimos nariai, būtinai tuo metu turi turėti teisę gyventi šalyje pagal Direktyvos 2004/38 7 straipsnio 2 dalį, todėl atsižvelgti galima tik į tokių narių, kurie atitinka šios direktyvos 7 straipsnio 2 dalyje numatytą reikalavimą, gyvenimo šalyje laikotarpius (žr. minėto Sprendimo *Alarape ir Tijani* 36 ir 37 punktus).
- 20 Anot N. Onuekwere, kadangi jo sutuoktinė teisės nuolat gyventi šalyje įgijimo momentu atitiko Direktyvos 2004/38 7 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose įtvirtintus reikalavimus ištisinių penkerių metų laikotarpį, jis savo ruožtu atitiko šios direktyvos 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą reikalavimą per tą patį jo gyvenimo priimančiojoje valstybėje narėje laikotarpį, todėl į minėtą laikotarpį turėjo būti atsižvelgta jam siekiant įgyti teisę nuolat gyventi šalyje, kaip ji suprantama pagal minėtos direktyvos 16 straipsnio 2 dalį, nepaisant to, jog dalį šio laikotarpio jis buvo įkalinintas.
- 21 Kaip pažymi visos pastabas pateikusios valstybės narės ir Europos Komisija, šiems argumentams negalima pritarti.
- 22 Iš tiesų iš paties Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 2 dalies teksto ir jos tikslo matyti, kad į įkalinimo laikotarpius negali būti atsižvelgta siekiant įgyti teisę nuolat gyventi šalyje, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą.

- 23 Pirma, kaip buvo priminta šio sprendimo 18 punkte, pagal Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 2 dalį Sąjungos piliečio šeimos nariai, kurie nėra valstybės narės piliečiai, teisę nuolat gyventi šalyje bet kuriuo atveju įgyja, jeigu ne tik pats minėtas pilietis atitinka šios direktyvos 16 straipsnio 1 dalyje įtvirtintus reikalavimus, bet ir šie šeimos nariai gyvena „kartu“ su juo legaliai ištisinį penkerių metų laikotarpį, o žodžiu „su“ sustiprinama sąlyga, kad minėti šeimos nariai turi tą pilietį lydėti arba prie jo prisijungti.
- 24 Antra, reikia priminti, kad, kaip nurodyta Direktyvos 2004/38 17 konstatuojamojoje dalyje, teisė nuolat gyventi šalyje yra pagrindinis elementas skatinant socialinę sanglaudą ir šioje direktyvoje ji buvo numatyta siekiant sustiprinti Sąjungos pilietybės jausmą, todėl Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatė, jog teisės nuolat gyventi šalyje suteikimas pagal Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 1 dalį priklauso nuo Sąjungos piliečio integravimosi į priimančiąją valstybę narę (žr. 2010 m. spalio 7 d. Sprendimo *Lassal*, C-162/09, Rink. p. I-9217, 32 ir 37 punktus).
- 25 Tokia integracija, kuri yra Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 1 dalyje numatytos teisės nuolat gyventi šalyje įgijimo pagrindas, pagrįsta ne vien teritorijos ir laiko aspektais, bet ir kokybės elementais, susijusiais su integracijos priimančiojoje valstybėje narėje laipsniu (žr. 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Dias* C-325/09, Rink. p. I-6387, 64 punktą) taip, kad, pažeidus atitinkamo asmens ir priimančiosios valstybės narės integracijos ryšį, pateisinamas teisės nuolat gyventi šalyje praradimas net ir Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 4 punkte nenumatytu atveju (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Dias* 59, 63 ir 65 punktus).
- 26 Taigi, jeigu nacionalinis teismas paskyrė laisvės atėmimo bausmę ir neatidėjo jos vykdymo, tai rodo, kad atitinkamas asmuo nepaisė priimančiosios valstybės narės visuomenės puoselėjamų vertybių, ginamų tos valstybės baudžiamosios teisės, todėl atsižvelgimas į įkalinimo laikotarpius, kai Sąjungos piliečio šeimos nariai, kurie nėra valstybės narės piliečiai, siekia įgyti nuolatinio gyvenimo šalyje teisę, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 2 dalį, akivaizdžiai prieštarautų šia direktyva siekiamam tikslui numatant tokią teisę.
- 27 Atsižvelgiant į visus pirmiau išdėstytus svarstymus į pirmąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad į Sąjungos piliečio sutuoktinio, kuris yra trečiosios šalies pilietis, įkalinimo priimančiojoje valstybėje narėje laikotarpius, per kuriuos šis Sąjungos pilietis įgijo teisę nuolat gyventi šioje valstybėje narėje, negali būti atsižvelgta minėtam trečiosios šalies piliečiui siekiant įgyti teisę nuolat gyventi šalyje, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą.

Dėl antrojo klausimo

- 28 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 3 ir 4 dalys turi būti aiškinamos taip, kad trečiosios šalies piliečio gyvenimo šalyje ištisumą pertraukia jo įkalinimo priimančiojoje valstybėje narėje laikotarpiai, per kuriuos jo šeimos narys, kuris yra Sąjungos pilietis, įgijo teisę nuolat gyventi šioje valstybėje narėje.
- 29 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, kaip buvo priminta šio sprendimo 18 punkte, pagal Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 2 dalį Sąjungos piliečio šeimos narių, kurie nėra valstybės narės piliečiai, teisės nuolat gyventi šalyje įgijimas priklauso nuo to, ar šie šeimos nariai legaliai gyvena su Sąjungos piliečiu ištisinį penkerių metų laikotarpį.
- 30 Ši legalaus gyvenimo šalyje ištisumo sąlyga atitinka integracijos pareigą, kuri yra teisės nuolat gyventi šalyje įgijimo pagrindas ir apie kurią buvo priminta šio sprendimo 24 ir 25 punktuose, ir bendrą Direktyvos 2004/38, kurioje numatyta laipsniškai taikoma su teise gyventi priimančiojoje valstybėje narėje susijusi sistema, kuria iš esmės perimti įvairiuose iki šios direktyvos galiojusiuose Sąjungos

teisės aktuose ir teismų praktikoje numatyti etapai ir sąlygos, kurių laikantis įgyjama teisė nuolat gyventi šalyje, kontekstą (žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Ziolkowski ir Szeja*, C-424/10 ir C-425/10, Rink. p. I-14051, 38 punktą ir minėto Sprendimo *Alarape ir Tijani* 46 punktą).

- 31 Taigi, kaip buvo pažymėta šio sprendimo 26 punkte, jeigu nacionalinis teismas paskyrė laisvės atėmimo bausmę ir neatidėjo jos vykdymo, tai rodo, kad aptariamas asmuo nepaisė priimančiosios valstybės narės visuomenės puoselėjamų vertybių, ginamų tos valstybės baudžiamosios teisės, todėl atsižvelgimas į įkalinimo laikotarpius, kai Sąjungos piliečio šeimos nariai, kurie nėra valstybės narės piliečiai, siekia įgyti nuolatinio gyvenimo šalyje teisę, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 2 dalį, akivaizdžiai prieštarautų šia direktyva siekiamam tikslui numatant tokią teisę.
- 32 Darytina išvada, kad į antrąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 2 ir 3 dalys turi būti aiškinamos taip, kad trečiosios šalies piliečio gyvenimo šalyje ištisumą pertraukia jo įkalinimo priimančiojoje valstybėje narėje laikotarpiai, per kuriuos jo šeimos narys, kuris yra Sąjungos pilietis, įgijo teisę nuolat gyventi šioje valstybėje narėje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 33 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB, 16 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad į Sąjungos piliečio sutuoktinio, kuris yra trečiosios šalies pilietis, įkalinimo priimančiojoje valstybėje narėje laikotarpius, per kuriuos šis Sąjungos pilietis įgijo teisę nuolat gyventi šioje valstybėje narėje, negali būti atsižvelgta minėtam trečiosios šalies piliečiui siekiant įgyti teisę nuolat gyventi šalyje, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą.
2. Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 2 ir 3 dalys turi būti aiškinamos taip, kad trečiosios šalies piliečio gyvenimo šalyje ištisumą pertraukia jo įkalinimo priimančiojoje valstybėje narėje laikotarpiai, per kuriuos jo šeimos narys, kuris yra Sąjungos pilietis, įgijo teisę nuolat gyventi šioje valstybėje narėje.

Parašai.